

BÀI HỌC 1

TẠI SAO LÀM CHỨNG NIỆM TIN?

CÂU GÓC: “Ấy là một sự lành và đẹp mắt Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lẽ thật” (1 Ti-mô-thê 2:3, 4).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Gia-cơ 5:19, 20, Lu-ca 15:6, Sô-phô-ni 3:17, Giăng 7:37, 38, 1 Ti-mô-thê 2:3, 4, 2 Cô-rinh-tô 5:14, 15.

Ước muốn sâu xa của Đức Chúa Trời dành cho tất cả mọi người ở khắp mọi nơi là đáp lại tình yêu của Ngài, chấp nhận ân điển của Ngài, được biến hóa bởi Đức Thánh Linh của Ngài và được cứu vào vương quốc của Ngài. Ngài không có ước muốn nào lớn hơn sự cứu rỗi chúng ta. Ngài có tình thương vô biên; lòng thương xót vô lượng; lòng trắc ẩn vô cùng; sự tha thứ vô tận; quyền năng vô hạn. Trái ngược với các vị thần tà đạo, là các thần đòi hỏi của cúng tế, Đức Chúa Trời của chúng ta đã thực hiện sự hy sinh tối cao. Cho dù khát vọng được cứu của chúng ta mãnh liệt đến bao nhiêu đi nữa, lòng mong muốn của Ngài cứu chuộc chúng ta còn nhiều hơn vậy. “Ấy là một sự lành và đẹp mắt Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lẽ thật.” (1 Ti-mô-thê 2:3, 4). Ước muốn của con tim Ngài là vì sự cứu rỗi của bạn và của tôi.

Làm chứng về niềm tin chung quy là về Đức Chúa Giê-su. Đó là về những gì Ngài đã làm để cứu chúng ta, về cách Ngài thay đổi cuộc sống của chúng ta và về những lẽ thật huyền nhiệm trong lời nói của Ngài, cho chúng ta biết Ngài là ai và về đẹp của cá tính Ngài. Tại sao phải làm chứng cho Chúa? Khi chúng ta hiểu Ngài là ai và đã trải nghiệm những kỳ diệu của ân sủng và sức mạnh của tình yêu Ngài, chúng ta không thể im lặng. Tại sao phải làm chứng? Trong khi tham gia với Đấng Cơ Đốc, chúng ta cảm nhận niềm vui của Ngài khi chúng ta thấy mọi người được cứu chuộc bởi ân sủng của Ngài và được biến đổi bởi tình yêu của Ngài.

1. TẠO CƠ HỘI CỨU LINH

Chúa tạo cơ hội hàng ngày cho mọi người ở khắp mọi nơi để có thể biết Ngài. Ngài tác động con tim họ qua Đức Thánh Linh. Ngài bộc lộ chính mình trong vẻ đẹp và sự phức tạp của thế giới thiên nhiên. Sự rộng lớn, trật tự và đối xứng của vũ trụ nói về một Đức Chúa Trời vô biên với trí tuệ vô hạn và sức mạnh vô song. Ngài sắp xếp hoàn cảnh hoặc sự quan phòng trong cuộc sống của chúng ta để lôi kéo chúng ta đến với chính Ngài.

Mặc dù Đức Chúa Trời tỏ lộ chính Ngài qua những ẩn tượng của Đức Thánh Linh, vinh quang của thiên nhiên và các hành vi quan phòng, sự mặc khải rõ ràng nhất về tình yêu của Ngài được tìm thấy trong cuộc đời và chức vụ của Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc. Khi chúng ta chia sẻ Đức Chúa Giê-su với những người khác, chúng ta tạo cho họ cơ hội tốt đẹp nhất để họ được cứu.

Đọc Lu-ca 19:10 và so sánh với Gia-cơ 5:19, 20. Phúc âm Lu-ca dạy gì về mục đích của Đấng Cơ Đốc khi đến thế gian? Làm thế nào để chúng ta hợp tác với Đấng Cơ Đốc trong công cuộc cứu các linh hồn lạc mất?

Theo sứ đồ Gia-cơ: “Thì phải biết rằng kẻ làm cho người có tội trở lại, bỏ đường lầm lạc, ấy là cứu linh hồn người khỏi sự chết và che đậy vô số tội lỗi” (Gia-cơ 5:20). Sách Rô-ma khuếch đại ý nghĩ này. Trong Rô-ma 1 và 2, cả hai thành phần sau đây đều bị hư mất nếu không có Đấng Cơ Đốc. Ấy là dân ngoại đã nhìn thấy sự mặc khải của Đức Chúa Trời trong thiên nhiên và người Do thái đã nhận được sự mặc khải tiên tri của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh. Trong Rô-ma 3 – 5, sứ đồ Phao-lô giải thích rằng sự cứu rỗi có được là nhờ ân điển qua đức tin. Trong Rô-ma 6 – 8, ông mô tả ân điển nhờ đó mỗi tín hữu được xưng công bình cũng là ân điển có khả năng thánh hóa. Trong Rô-ma 10, sứ đồ tuyên bố: “Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu” (Rô-ma 10:13), và sau đó ông chỉ ra không ai có thể kêu cầu nếu họ không tin, và họ không thể tin nếu họ chưa nghe, và họ không thể nghe trừ khi có ai đó nói với họ. Chúng ta là những liên kết của Đức Chúa Trời trong kế hoạch cứu rỗi để đem sự vinh quang của phúc âm đến với những linh hồn lạc lối.

Chúng ta không làm chứng để mọi người có được một cơ hội duy nhất để được cứu. Chúng ta làm chứng để họ có được một cơ hội tốt đẹp nhất. Vai trò của chúng ta trong kế hoạch cứu chuộc nhân loại là gì? Cũng hãy suy nghĩ về câu hỏi này: có bao nhiêu người đã nghe được phúc âm từ chính đôi môi của bạn?

2. LÀM ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VUI

Có ai đã từng hỏi bạn như thế này chưa: ”Hôm nay bạn thấy thế nào?” “Hôm nay mọi thứ đều ổn chứ?” Nếu bạn hỏi Đức Chúa Giê-su những câu hỏi đó thì sao? “Chúa ơi, hôm nay Ngài thấy thế nào?” Bạn nghĩ bạn sẽ nhận được câu trả lời nào từ Chúa? Có thể nó sẽ là một câu như thế này: “Ngày của ta cực kỳ khó khăn. Nước mắt ta đọng đầy trong một ngàn trại tị nạn đầy những đứa trẻ bị đói lạnh, khóc lóc. Ta đi bộ trên các con đường của những thành phố đông đúc và cùng khóc với những người vô gia cư và nghèo khổ. Lòng ta xót xa vì những người phụ nữ bị lạm dụng và những đứa trẻ sợ hãi bị bán làm nô lệ tình dục. Ta đã chứng kiến sự tàn phá của chiến tranh, hậu quả tàn khốc của thiên tai và nỗi quằn quại đau thương của sự suy nhược, những căn bệnh chết người.” “Nhưng Chúa ơi, có điều gì làm Ngài vui không? Có điều gì đem khuấy khỏa đến trong lòng Ngài không? Có điều chi khiến Ngài hoan ca không?”

Đọc Lu-ca 15:6, 7, 9, 10, 22–24 và 32. Các mẫu chuyện này chấm dứt thế nào, và các kết cuộc ấy cho bạn biết gì về Đức Chúa Trời?

Tất cả thiên đàng vui mừng khi các linh hồn hư mất được tìm thấy. Trong một thế giới đầy bệnh tật, thảm họa và chết chóc, chúng ta có thể mang lại niềm vui cho trái tim của Đức Chúa Trời bằng cách chia sẻ với thế nhân “tin vui” về sự cứu rỗi. Một trong những động lực lớn nhất để chia sẻ tình yêu của Đấng Cơ Đốc là sự nhận thức rằng việc làm chúng mang lại niềm vui trong lòng Đức Chúa Trời. Mỗi khi chúng ta thổ lộ tình yêu của Ngài, cả thiên đàng đồng hoan ca.

Đọc Sô-phô-ni 3:17. Sự hồi đáp của Chúa chúng ta là gì khi chúng ta chấp nhận ân sủng cứu rỗi của Ngài?

Hãy tưởng tượng cảnh này. Do kết quả của việc bạn làm chứng về niềm tin, một người đàn ông hay đàn bà hay con trai hay con gái tiếp nhận Đức Chúa Giê-su làm Cứu Chúa cá nhân của mình. Đức Chúa Giê-su rất vui mừng về sự kiện ấy. Tất cả thiên đàng reo mừng qua một bài hát hùng hồn, và Đấng Cứu Rỗi hùng mạnh của chúng ta cũng hoan ca với cá nhân được cứu ấy. Thành quả gì có thể xứng đáng hơn, mãn nguyện hơn, khi biết việc làm chứng của bạn mang lại niềm vui cho con tim của Chúa trước một thế giới đầy thảm sầu?

3. TĂNG TRƯỞNG BẰNG CHIA SẼ

Biển Chết đánh dấu điểm thấp nhất của trái đất. Ở độ cao 1,388 feet dưới mực nước biển, nó được xếp hạng là biển thấp nhất thế giới. Dòng sông Giô-đanh chảy ra khỏi Biển hồ Ga-li-lê và chảy qua Thung lũng Giô-đanh cho đến khi nó ứ đọng ở Biển Chết.

Khí hậu khô, nóng, với ánh nắng gay gắt và điều kiện sa mạc, khiến nước bốc hơi khá nhanh. Vì hàm lượng muối và khoáng chất của Biển Chết là 33.7%, rất ít sinh vật sống sót trong vùng biển của nó. Không có cá, không có thực vật; chỉ có một số vi sinh vật và vi trùng ở phía dưới.

Trong đời sống Cơ Đốc nhân của chúng ta, nếu ân điển của Đức Chúa Trời chảy vào cuộc sống của chúng ta mà không chảy ra cho thể nhân, chúng ta sẽ trở nên trì trệ và sống như người vô hồn tương tự Biển Chết. Là Cơ Đốc nhân, đó không phải là cách chúng ta sống.

Đọc Giăng 7:37, 38 và Lu-ca 6:38. Tương phản với kinh nghiệm Biển Chết, khi tín nhân nhận những dòng nước sống tươi mát từ Đấng Cơ Đốc, kết quả tự nhiên là gì?

“Đức Chúa Trời có thể đã tiếp cận các đối tượng của Ngài trong việc cứu người có tội mà không cần sự trợ giúp của chúng ta; nhưng để chúng ta phát triển một cá tính như Đấng Cơ Đốc, chúng ta phải chia sẻ công việc của Ngài. Để chung trong niềm vui của Ngài – vui mừng khi thấy những linh hồn được cứu bởi sự hy sinh của Ngài – chúng ta phải tham gia vào công lao của Ngài để cứu chuộc họ.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 142.

“Những người muốn trở thành kẻ chiến thắng phải thoát ra khỏi lớp vỏ bọc của mình; và yếu tố duy nhất sẽ hoàn thành công việc này, là trở nên hết lòng quan tâm đến sự cứu rỗi của thể nhân.” – Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, trang 207.

Chúng ta tăng trưởng khi chúng ta chia sẻ với tha nhân những gì Đấng Cơ Đốc đã làm trong cuộc sống của chúng ta. Xem xét tất cả những gì chúng ta đã được ban cho trong Đấng Cơ Đốc, phải chăng chỉ duy lòng ích kỷ đáng ghét nhất mới có thể ngăn chúng ta chia sẻ với người khác những gì chúng ta đã được ban cho? Trong khi đó, nếu chúng ta không chia sẻ đức tin, đời sống tâm linh của chúng ta sẽ trở nên tù đọng giống Biển Chết.

Bạn đã có kinh nghiệm gì về việc làm chứng cho người khác, cầu nguyện với người khác, và chăm sóc nhu cầu của người khác? Các kinh nghiệm ấy tác động đến đức tin và lối sống theo Chúa của chính bạn như thế nào?

4. TRUNG TÍN VỚI MỆNH LỆNH CỦA ĐĂNG CƠ ĐỐC

Lòng trung thành với Đăng Cơ Đốc đòi hỏi một cam kết để làm theo ý muốn của Ngài. Nó đòi hỏi phải tuân theo mệnh lệnh của Ngài. Nó dẫn đến một trái tim cùng đập một nhịp với trái tim của Ngài để cứu những linh hồn hư mất. Nó đặt ưu tiên cho những gì mà Ngài ưu tiên.

Đọc 1 Ti-mô-thê 2:3, 4 và 2 Phi-e-rơ 3:9. Các câu này cho chúng ta biết gì về tấm lòng của Đăng Cơ Đốc? Ưu tiên của Ngài là gì?

Đăng Cơ Đốc hết lòng muốn giải cứu nhân loại. Không có gì quan trọng hơn đối với Ngài. Mong muốn tha thiết của Ngài là “mọi người được cứu và hiểu biết sự thật” (1 Ti-mô-thê 2:4). “Ngài không muốn cho một người nào bị chết mất nhưng muốn cho mọi người đều ăn năn” (2 Phi-e-rơ 3:9). Nhận xét về đoạn văn này, *SDA Bible Commentary* cho biết từ Hy Lạp được sử dụng cho từ “muốn” ở đây là *boulomai*, thể hiện “khuyňh hướng của tâm trí, như ‘muốn’ hoặc ‘thèm muốn.’” Lời bình luận sau đó đưa ra nhận xét sâu sắc này về từ “*nhưng*”. Trong tiếng Hy Lạp, từ “*nhưng*” là *alla*.

Nó được sử dụng ở đây “để nhấn mạnh sự tương phản giữa việc giải thích sai về bản chất của Đức Chúa Trời, cụ thể là, Ngài dường như có thể sẵn sàng cho một số người bị diệt vong, trái ngược với lẽ thật rằng Ngài mong muốn tất cả sẽ được cứu.” – *The SDA Bible Commentary*, cuốn 7, trang 615. Mệnh lệnh của Đăng Cơ Đốc rằng mỗi người chúng ta phải tham gia vào sứ mạng của Ngài trong tư cách những nhân chứng cho tình yêu, ân điển và lẽ thật của Ngài là kết quả tự nhiên của ước muốn của Ngài cho toàn thể nhân loại được cứu.

Đọc Công vụ 13:47 và so sánh với Ê-sai 49:6. Câu Kinh Thánh này nhắm vào ai lúc đầu? Sứ đồ Phao-lô dùng câu này như thế nào?

Đôi khi một lời tiên tri trong Cựu Ước có thể được áp dụng cho nhiều trường hợp khác nhau. Tại đây, sứ đồ Phao-lô lấy một lời tiên tri trước tiên nói đến Y-sơ-ra-ên và tiên đoán về Đăng Mê-si (xem Ê-sai 41:8, Ê-sai 49:6 và Lu-ca 2:32) và áp dụng nó cho Hội thánh Tân Ước. Việc hội thánh bỏ bê hoặc coi nhẹ mệnh lệnh của Đăng Cơ Đốc là một thất bại lớn trong mục đích tồn tại của hội thánh và đánh mất thiên chức tiên tri của mình cho thế giới.

Điều gì là những mối nguy hiểm đối với một hội thánh, ngay cả một hội thánh địa phương, nếu quá hướng nội đến nỗi quên mất mục đích tồn tại của mình?

5. ĐƯỢC THỨC ĐẨY BỞI TÌNH YÊU

Tuần này chúng ta đã tập trung vào việc trả lời câu hỏi “Tại sao cần làm chứng về Chúa?” Chúng ta đã nhận thấy rằng khi chia sẻ đức tin của mình, chúng ta có niềm vui hợp tác với Đức Chúa Trời trong sứ mệnh của Ngài trong thế gian. Lời chứng của chúng ta về tình yêu của Ngài tạo cho mọi người nhiều cơ hội hơn để được cứu rỗi, vì họ có thể thấy rõ hơn ân điển và lẽ thật của Ngài.

Đồng thời, việc làm chứng cũng là một trong những phương cách của Đức Chúa Trời dùng để giúp chúng ta tăng trưởng tâm linh. Thất bại trong việc chia sẻ những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho chúng ta cũng như thất bại trong việc phục vụ tha nhân sẽ bóp nghẹt đời sống thuộc tinh chân chính.

Hành động làm chứng đặt chúng ta trong sự tiếp xúc với tấm lòng của Đấng khao khát toàn thể nhân loại được cứu. Đó là đáp ứng bằng việc biết vâng lời mệnh lệnh của Ngài. Trong bài học hôm nay, chúng ta sẽ nghiên cứu động lực lớn nhất thúc đẩy hành động làm chứng.

Đọc 2 Cô-rinh-tô 5:14, 15, 18–20. Động lực nào đã thúc đẩy Sứ đồ Phao-lô trải qua những thử thách, hoạn nạn, khó khăn và gian khổ vì lợi ích của phúc âm? Làm thế nào để động lực này cũng có thể thúc giục chúng ta phụng sự Đấng Cơ Đốc?

Sứ đồ Phao-lô được thúc đẩy bởi tình yêu. Có những hành động bạn sẽ làm vì tình yêu mà bạn sẽ không làm vì lý do nào khác. Khi sứ đồ Phao-lô tuyên bố “Tình yêu Chúa Cứu Thế ngự trị trong chúng tôi”, ông đã nói lên một lẽ thật muôn đời. “Ngự trị” ở đây có nghĩa là “thôi thúc, ép đẩy, điều khiển hay thúc đẩy mạnh mẽ”. Tình yêu của Đấng Cơ Đốc đã ngự trị hành động và thúc đẩy việc làm chứng của Sứ đồ Phao-lô. Với mục đích bất khuất và quyết tâm, ông đã truyền đạt chương trình cứu rỗi trong khắp vùng Địa Trung Hải.

“Tình yêu phải sống trong lòng. Động cơ hành động của một Cơ Đốc nhân tận tụy bắt nguồn từ tình yêu sâu đậm dành cho Chủ nhân của mình. Xuyên qua gốc rễ của tình yêu dành cho Đấng Cơ Đốc, trong lòng ông đã nảy sinh một mối quan tâm huynh đệ vô vị kỷ.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 425.

Khi chúng ta thực sự nhận ra sự hy sinh to lớn mà Đấng Cơ Đốc đã dành cho chúng ta, chúng ta bị choáng ngợp bởi tình yêu của Ngài và buộc phải chia sẻ với người khác những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

Đấng dựng nên mọi sáng tạo (các thiên hà, các ngôi sao, các cơ binh thiên sứ, toàn thể vũ trụ, các thế giới khác) cũng chính là Đấng đã chết trên thập tự giá cho chúng ta. Không thể nào lẽ thật đáng kinh ngạc này lại không gây ra trong chúng ta một tình yêu tha thiết dành cho Đức Chúa Trời và một lòng mong muốn mãnh liệt để san sẻ tình yêu đó?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hội thánh trong Tân Ước đối mặt với nguy cơ không hiểu được mục đích cho sự tồn tại của mình. Bà Ellen G. White mô tả mối nguy hiểm này: “Cuộc đàn áp xảy ra với hội thánh ở Giê-ru-sa-lem đã dẫn đến một động lực trong công việc truyền bá phúc âm. Sau khi thành công đã đến với mục vụ của lời Chúa ở nơi ấy, có nguy cơ là các môn đồ sẽ nán lại ở đó quá lâu, không quan tâm đến sứ mệnh của Đấng Cứu Thế là phải đi khắp thế giới. Vì quên rằng cách hữu hiệu nhất để gia tăng sức mạnh chống lại điều ác là hành động phục vụ thật tích cực, các tín hữu đầu tiên bắt đầu cho rằng không có việc gì quan trọng hơn là việc che chắn hội thánh ở Giê-ru-sa-lem khỏi sự tấn công của kẻ thù. Thay vì giáo dục những người mới vào đạo rằng họ cần phải đem phúc âm đến cho những người chưa nghe, hội thánh đã đưa họ vào nguy cơ là tham gia một khóa học khiến tất cả mọi tín hữu trở nên hài lòng với những thành quả đã đạt được.” – *The Acts of the Apostles*, trang 105.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy đọc kỹ phần trích dẫn của Ellen G. White ở trên, đặc biệt là dòng cuối cùng. Tại sao ngay cả hiện nay chúng ta cũng phải cẩn thận với mối nguy hiểm tiềm tàng đó? Trực diện những thách thức trong công cuộc truyền giáo hiện tại, tại sao một thái độ tự mãn và thủ thế như trên lại quá tệ hại, thậm chí là còn sai lầm một cách bi thảm?
2. Theo bạn nghĩ, tại sao mỗi sách Phúc Âm đều kết thúc bằng một mệnh lệnh tương tự? Đọc Ma-thi-ơ 28:18–20; Mác 16:15, 16; Lu-ca 24:46–49 và Giăng 20:21. Các câu Kinh Thánh này có ý nghĩa gì với những tín đồ của thế kỷ thứ nhất, và nên có ý nghĩa gì với chúng ta ngày hôm nay?
3. Làm chứng và phục vụ có thể nào trở thành một thay thế cho đời sống tâm linh chân chính không? Nếu vậy, bằng cách nào, và ngoài ra làm sao chúng ta có thể cẩn thận đối với cạm bẫy đó?
4. Trong lớp, nói về câu trả lời cho câu hỏi cuối của bài học ngày Thứ Ba, liên quan đến việc làm chứng và phục vụ ảnh hưởng thế nào đến sự phát triển tâm linh của chính bạn. Một số kinh nghiệm bạn đã học có thể giúp gì cho các học viên khác? Những sai lầm nào bạn đã phạm mà bạn có thể giúp người khác tránh khỏi?
5. Nghiên ngẫm về sự kiện thật lạ lùng rằng Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta từng cá nhân. Làm cách nào để bạn hiểu được ý nghĩa của tín điều này? Làm thế nào tín điều này, mà có lẽ là nguyên lý quan trọng nhất trong cả vũ trụ, tác động trên cách bạn sống?